

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urto/5/2019
Identifikačné číslo spisu:	8018200719
Dátum vydania rozhodnutia:	17.04.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8018200719.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Pavla Farkaša, vo veci uznania cudzozemského rozhodnutia, týkajúceho sa Y. L., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 17. apríla 2019 v Bratislave, odvolanie podané Y. L. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Ntc/7/2018 zo 6. marca 2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného Y. L. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 5Ntc/7/2018 zo 6. marca 2019 rozhodol o uznaní a výkone trestného príkazu Okresného súdu v Jihlave, sp. zn. 13T/1/2015 z 13. januára 2015, v spojení s uznesením Okresného súdu v Jihlave, sp. zn. 13T/1/2015 z 5. marca 2018 v rozsahu, v ktorom bol odsúdený Y. L., nar. X. Y. XXXX v L., štátny občan Slovenskej republiky, trvale bytom Y. č. XX, okr. L., uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 196 ods. 1 Trestného zákoníka Českej republiky, na tom skutkovom základe, že

- v Jihlave, Kralupech nad Vltavou, Zeměchách ani na žiadnom inom mieste v ČR v dobe od 5.7.2012 do 5.12.2014 okrem pätnástich platieb v celkovej výške 10 900,- Kč uskutočnených v priebehu rokov 2012 - 2014 úmyselne neplnil vyživovaciu povinnosť ku svojej maloletej dcére Y. V., nar. XX.X.XXXX, ktorá mu vyplýva zo zákona o rodine a § 910 a nasl. občianskeho zákoníka a bola konkretizovaná rozsudkom Okresného súdu v Jihlave zo dňa 28.5.2007 č. k. 16Nc/328/2007-18, právoplatným dňa 19.7.2007, vo výške 2 000,- Kč mesačne zasielať do každého 5. dňa v mesiaci vopred k rukám matky K. V., teraz Z., bytom R., A. č. D./XX, a tak za uvedené obdobie dlží na výživnom čiastku XX XXX,- Kč,

- a bol mu podľa § 196 ods. 1 Trestného zákoníka Českej republiky uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 56 ods. 2 písm. a/ Trestného zákoníka Českej republiky zaradený do väznice s ostrahou.

Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. a 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona

na výkon uznaného uloženého trestu Krajský súd v Prešove zaradil ods. Y. L. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tak, že: „Z predloženého osvedčenia a trestného príkazu Okresného súdu v Jihlave z 13.01.2015, sp. zn. 13T/1/2015 vyplynulo, že ods. Y. bol uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 196 ods. 1 Trestného zákoníka Českej republiky na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto trestného príkazu, za čo mu bol podľa § 196 ods. 1 Trestného zákoníka Českej republiky uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 81 ods. 1 a § 82 ods. 1 Trestného zákoníka Českej republiky podmienčne odložený na skúšobnú dobu 2 a 1/2 roka za súčasného uloženia povinnosti nahradiť do konca skúšobnej doby dlžné výživné vo výške 49.100,- Kč podľa § 82 ods. 2 a § 48 ods. 4 písm. i/ Trestného zákoníka Českej republiky. Uznesením Okresného súdu v Jihlave sp. zn. 13T/1/2015 zo dňa 05.03.2018 bolo vyslovené, že odsúdený Y. vykoná trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov uložený mu trestným príkazom Okresného súdu v Jihlave zo dňa 13.01.2015, sp. zn. 13T/1/2015 a podľa § 56 ods. 2 písm. a/ Trestného zákoníka Českej republiky bol zaradený do väznice s ostrahou. Trestný príkaz Okresného súdu v Jihlave a uznesenie tohto súdu sp. zn. 13T/1/2015 z 05.03.2018 sú konečné, keďže trestný príkaz sa stal právoplatným 24.02.2015 a uznesenie o nariadení výkonu trestu odňatia slobody nadobudlo právoplatnosť 18.05.2018. Po preskúmaní predloženého osvedčenia a rozhodnutí vydaných justičnými orgánmi štátu pôvodu (Českej republiky), ktorým bola odsúdenému M. L. uložená trestná sankcia spojená s odňatím slobody, Krajský súd v Prešove ako justičný orgán vykonávajúceho štátu vyvodil záver o tom, že na uznanie a výkon predložených rozhodnutí sú splnené podmienky. Odsúdený Y. L. je štátnym občanom Slovenskej republiky a na jej území má trvalý pobyt. Tieto skutočnosti vyplývajú zo správy Okresného úradu Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy z 18.01.2019 a z lustrácie poskytnutej registrom obyvateľstva z 12.10.2018, v ktorej sa uvádza trvalý pobyt Y. XX s dátumom prihlásenia od 09.03.1980. Tým bola splnená podmienka uvedená v § 4 ods. 1 písm. a/ zák. č. 549/2011 Z. z. Y. L. bol odsúdený na území Českej republiky za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 196 ods. 2 Trestného zákoníka Českej republiky, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody až na jeden rok. Tento trestný čin, za ktorý bol M. L. odsúdený justičným orgánom štátu pôvodu nebol označený v osvedčení priradením ku kategórii trestných činov, preto v zmysle § 4 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. krajský súd mal povinnosť skúmať, či ide o čin trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Trestný čin uvedený v trestnom príkaze Okresného súdu v Jihlave, sp. zn. 13T/1/2015 zo dňa 13.01.2015 v spojení s uznesením Okresného súdu v Jihlave, sp. zn. 13T/1/2015 zo dňa 05.03.2018 je obojstranne trestný, keďže konaním M. L. boli naplnené skutkové podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona Slovenskej republiky. Podmienky pre uznanie a vykonanie rozhodnutia podľa § 4 ods. 1 písm. a/ tak boli splnené. Krajský súd následne skúmal, či existuje niektorý z dôvodov odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia. Nezistil pritom, aby proti M. L. bolo vedené trestné stíhanie pre ten istý skutok na území Slovenskej republiky a aby bolo o ňom právoplatne rozhodnuté slovenským súdom. Taktiež nemá ani informáciu o tom, aby konanie vedené v niektorom členskom štáte proti ods. M. L. bolo pre ten istý skutok právoplatne skončené odsudzujúcim trestným príkazom, ktorý už bol vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva a už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov štátu, v ktorom bol vynesенý. Z odpisu registra trestov totiž vyplýva, že na území Slovenskej republiky bol M. L. jedenkrát súdne trestaný a to trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/105/2017 zo dňa 04.08.2017 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, ktorý spáchal v období od mesiaca marec 2015 do decembra 2016, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 rokov. Okrem toho ďalším záznamom je teraz prerokúvané odsúdenie Okresného súdu v Jihlave a odsúdenie tohto súdu i rozsudkom sp. zn. 13T/116/2012 zo dňa 15.05.2012, taktiež za zanedbanie povinnej výživy podľa § 196 ods. 1 Trestného zákoníka Českej republiky, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02.06.2012. Z lustrácií GP SR a databázy súdov neplynie, aby proti M. L. bolo vedené trestné stíhanie pre trestný čin uvedený v osvedčení a z vyjadrenia Krajskej prokuratúry v Prešove nevyplývajú žiadne informácie o takomto konaní. V posudzovanom prípade nejde o konanie podľa § 4 ods. 2, 3 vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám a k mene. Ods. M. L. nie je vyňatý z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu, z hľadiska veku je trestne zodpovedným podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Výkon trestu nie je premlčaný podľa právneho poriadku

Slovenskej republiky, keďže M. L. bol uložený trest vo výmere 6 mesiacov s konečnou platnosťou 18.05.2018, k jeho premŕčaniu by došlo podľa § 90 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona 18.05.2023. Rozhodnutie o uznaní a výkone rozhodnutí justičného orgánu štátu pôvodu nie je závislé od súhlasu odsúdeného k výkonu trestu odňatia slobody, keďže tento je štátnym občanom Slovenskej republiky a má na jeho území trvalý pobyt. Dĺžka výkonu trestnej sankcie nie je kratšia ako šesť mesiacov, odsúdený sa síce osobne nezúčastnil konania ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, čo plynie z obsahu osvedčenia a formy odsudzujúceho rozhodnutia, avšak ods. Y. vedel o odsúdení, pretože trestný príkaz mu bol doručený 13.02.2015 a vedel aj o premene trestu odňatia slobody, pretože uznesenie mu bolo doručené 14.05.2018 a proti nemu si opravný prostriedok nepodal. Uložený trest nezahŕňa opatrenie týkajúce sa psychiatrickej alebo zdravotnej starostlivosti alebo iné opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, ktoré nemožno vzhľadom na právny poriadok Slovenskej republiky alebo systém zdravotníctva vykonať. S poukazom na tieto zistenia krajský súd dospel k záveru, že obligatórne dôvody odmietnutia na uznanie a výkon rozhodnutia nie sú dané. Fakultatívne dôvody odmietnutia na uznanie a výkon rozhodnutia podľa § 16 ods. 2, 3 zák. č. 549/2011 Z. z. zistené neboli. Za prečin zanedbania povinnej výživy možno na území Slovenskej republiky podľa jej právneho poriadku uložiť trest odňatia slobody až na dva roky, v dôsledku čoho je nutné konštatovať, že uložená trestná sankcia justičným orgánom štátu pôvodu je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Z odpisu registra trestov je zrejmé, že ods. M. L. doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebol ani na území Slovenskej republiky ale ani na území Českej republiky, čo dávalo predpoklad k tomu, aby pri rozhodovaní o spôsobe výkonu trestu sa aplikovalo ustanovenie § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, podľa ktorého sa páchatel' trestného činu pre účely výkonu uloženého trestu odňatia slobody zaradí do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Takéto zaradenie ods. Y. pre účely výkonu uloženého trestu zodpovedá spôsobu výkonu trestu určeného justičným orgánom štátu pôvodu a k zhoršeniu postavenia odsúdeného nedošlo".

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie odsúdený Y. L.. V odvolaní uviedol: „Nemám žiadne podľžnosti, výživné na maloletú dcéru Y. V., nar. XX. Y. XXXX, si riadne plním. Taktiež mám uhradenú dlžnú sumu, ktorú mi určil uhradiť Okresný súd v Jihlave".

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného Y. L. nie je dôvodné.

Všetky úvahy a závery Krajského súdu v Prešove, týkajúce sa nezistenia dôvodov na odmietnutie uznania cudzozemského rozhodnutia a splnenia všetkých zákonom predpokladaných podmienok na pozitívne rozhodnutie podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z., prezentované v odôvodnení napadnutého rozsudku (viď. vyššie) považuje najvyšší súd za relevantné, opodstatnené, dostatočné, vyčerpávajúce a preto nepovažuje za nevyhnutné tieto opakovane rozoberať a odkazuje na ne. To isté sa týka zaradenia odsúdeného Y. L. na výkon trestu odňatia slobody do príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Najvyšší súd neakceptoval odvolacie argumenty odsúdeného Y. L., pretože v konaní o uznaní a výkone cudzozemského rozhodnutia nemajú náležitú relevanciu, nakoľko odvolací súd v konaní o uznaní a výkone cudzozemského rozhodnutia nemôže skúmať okolnosti týkajúce sa prípadnej ďalšej trestnej činnosti spáchanej na území iného štátu a s tým spojenými úvahami o aplikovaní alebo neaplikovaní účinnej ľútosti.

So zreteľom na vyššie uvedené rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.